

Τελέστηκε το μνημόσυνο των αιμνήστων τροφίμων, ευεργετών, δωρητών και φίλων του Γηροκομείου Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το Σάββατο 10 Σεπτεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στο Γηροκομείο Βεροίας.

Στο τέλος τελέστηκε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αιμνήστου Αντωνίου Κρετσοβάλη, μεγάλου ευεργέτου της Ιεράς Μητροπόλεως και του Γηροκομείου Βεροίας, αλλά και των ψυχών των αιμνήστων τροφίμων, ευεργετών, δωρητών και φίλων του Γηροκομείου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Από ήμερες ή Άγία μας Έκκλησία προεορτάζει μέ τούς ύμνους της τή μεγάλη έορτή τής

Ύψωσης του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, την οποία εορτάζει στις 14 Σεπτεμβρίου και στην οποία αφιερώνει και δύο Κυριακές, την αὐριανή, δηλαδή την πρό τῆς Ύψωσης του τιμίου Σταυρού, και την ἐπομένη, την Κυριακή μετά την Ύψωση, μέ σκοπό νά ἀνα-δεί-ξει ἀφενός τή σημασία του τιμίου Σταυρού του Κυρίου μας γιά τό ἀνθρώπινο γένος ἀλλά και γιά τόν καθένα μας προσωπικά, και ἀφετέ-ρου τή σημασία πού ἔχει γιά κάθε ἄνθρωπο ὁ σταυρός.

Προεορτάζοντας, λοιπόν, και ἐμεῖς σήμερα τήν ἐορτή τῆς Ύψω-σεως του Σταυρού και τῆς πανη-γύρεως του ἱεροῦ ναοῦ του ἰδρύ-μα-τός σας, ἄς σταθοῦμε στά δύο αὐτά σημεῖα, τά ὁποῖα τονίζει μέ τή λειτουργική της πράξη και τήν ὑμνογραφία της ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία και μᾶς ὑπενθυμίζουν συγχρόνως και τά ἱερά ἀναγνώσματα.

Εἶναι σημαντικό και μεγαλειῶδες δεῖγμα τῆς ἀγάπης του Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο τό γεγονός ὅτι, προ-κει-μένου νά τόν σώσει ἀπό τήν καταδυναστεία του διαβόλου, προκειμένου νά τόν σώσει ἀπό τήν ἁμαρτία και νά τόν ἐνώσει και πάλι μαζί του, ἔστειλε τόν μονογενῆ και ἀγαπητό του Υἱό στον κόσμο.

Και ἄν θαυμάζουμε ἕναν ἐγκό-σμιο βασιλέα ἢ ἄρχοντα ὁ ὁποῖος ἀφήνει τίς ἀνέσεις τῆς ζωῆς του γιά νά ἐπισκφθεῖ κάποιους ἀδυνάτους, κάποιους φτω-χούς και ἐξαθλιωμένους ἀν-θρώ-πους, ἀντιλαμβανόμεθα ὅλοι πόσο ἀσύγκριτα μεγαλύτερο ἦταν αὐτό πού ἔκανε γιά χάρη μας ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος «ἐκλινε οὐρα-νούς και κατέβη» στή γῆ.

Και θά ὑπεραρκοῦσε αὐτή ἡ θυσία του Θεοῦ γιά τή σωτηρία μας. Θά ἀρκοῦσε νά μᾶς συγχωρήσει και νά μᾶς δείξει μέ τή ζωή του και τό κήρυγμά του τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά πρέπει νά ζοῦμε, γιά νά μὴν ἁμαρτάνουμε και νά μὴν ἀπο-μακρυνόμεθα ἀπό τόν Θεό. Ὅμως ὁ Χριστός δέν περιορίσε τήν ἀγάπη του μόνο σ' αὐτά. Ἐφθασε μέχρι τά ἄκρα. Θυσιάσθηκε γιά χάρη μας, γιά νά μᾶς διδάξει μέ τή δική του θυσία, τά ὅρια τῆς πραγματικῆς ἀγά-πης, πού δέν ὑπολογίζει τίποτε, οὔτε και τήν ἴδια τή ζωή, γιά τό καλό του ἄλλου.

Ἔτσι ὁ Σταυρός του Χριστοῦ δέν εἶναι μόνο σύμβολο τῆς θυσίας γιά τή σωτηρία μας ἀλλά και σύμβολο τῆς ἀπέραντης θείας ἀγάπης γιά τό πλάσμα του.

Ἄν κατανοήσουμε αὐτή τή σημα-σία του Σταυρού του Κυρίου γιά τή σωτηρία μας, τότε θά μπορέσουμε νά κατανοήσουμε και τή σημασία του σταυροῦ τόν ὁποῖο καλούμεθα ἐμεῖς νά σηκώσουμε, κατά τήν προτροπή του Κυρίου. Διότι δέν εἶναι ὄντως δυνατόν νά οἰκαιο-ποι-η-θοῦμε τήν ἀγάπη του Χριστοῦ και τή θυσία του γιά τή σωτηρία μας, ἐάν δέν εἴμεθα διατεθειμένοι νά συμπορευθοῦμε μαζί του, σηκώ-νο-ντας και ἐμεῖς τόν σταυρό πού μᾶς ἀναλογεῖ και τόν ὁποῖο ζητᾶ ἀπό μᾶς

ὁ Χριστός ὡς ἀπόδειξη τῆς δικῆς μας ἀγά-πης πρὸς Ἐκεῖνον.

Ὁ Χριστός δέν σώζει κανέναν ἄν-θρωπο ὑποχρεωτικά. Σώζει μόνο ὅσους θέλουν νά τούς σώσει καί ὅσους δείχνουν μέ τή ζωή τους ὅτι τόν ἀγαποῦν.

Καί ἐπειδή ἡ ἀγάπη δέν νοεῖται μόνο μέ λόγια, ἀλλά οὔτε καί μπο-ρεῖ νά ἀκολουθήσει ὁ ἄνθρωπος κάποιον ἄλλον, ὅταν δέν βαδίζουν μέ ἀνάλογο τρόπο, γι' αὐτό καί ὁ Χριστός ζητᾷ ἀπό ὅσους θέλουν νά τόν ἀκολουθήσουν, ζητᾷ ἀπό ὅσους λένε ὅτι τόν ἀκολουθοῦν, ὅτι τόν πιστεύουν, ὅτι τηροῦν τίς ἐντολές καί τό θέλημά του, νά σηκώσουν τόν σταυρό τους καί νά τόν ἀκολουθήσουν.

Βέβαια, ἐμεῖς δέν καλούμεθα νά σηκώσουμε ἕναν τόσο βαρῦ καί ἐπώδυνο σταυρό, ὅπως αὐτός τόν ὁποῖο σήκωσε ὁ Χριστός, θυσιάζο-ντας τή ζωή του μέ τόν πιό φρικτό τρόπο. Οὔτε ἀκόμη, πρὸς τό παρόν τουλάχιστον, καλούμεθα νά σηκώ-σουμε τόν σταυρό τοῦ μαρτυρίου, ὅπως συνέβη σέ ἄλλες ἐποχές μέ τούς μάρτυρες καί τούς νεομάρ-τυρες τῆς Ἐκκλησίας μας. Οὔτε ἀκόμη οἱ περισσότεροι ἀπό ἐμᾶς τόν σταυρό τῆς αὐστηρῆς ἀσκή-σεως ἢ τῶν πολλῶν θλίψεων, πού προκαλοῦν διάφορα τραγικά γεγο-νότα, πολέμων, καταστροφῶν, προσ-φυ-γιᾶς κλπ., σάν αὐτά πού ἔζησαν οἱ πατέρες μας παλαιότερα καί ἴσως καί κάποιοι μεγαλύτεροι ἀπό ἐσᾶς.

Ἐμεῖς καλούμεθα νά σηκώσουμε μέ ἀγάπη καί εὐγνωμοσύνη πρὸς τόν Χριστό τούς μικρούς σταυρούς πού προκύπτουν στή ζωή μας. Τόν σταυρό τοῦ πόνου καί τῆς ἀσθε-νείας, τόν σταυρό τοῦ πένθους ἢ τῆς μοναξιᾶς, τόν σταυρό τῶν θλί-ψεων, τῶν συκοφαντιῶν καί τῆς ἀδικίας, πού πολλοί ἀπό μᾶς δοκι-μάζουμε οὕτως ἢ ἄλλως στή ζωή μας.

Ὅλα αὐτά, ἂν τά ἀξιοποιήσουμε σωστά, ἂν δηλαδή τά ὑπομένουμε χωρίς δυσφορία, ἀλλά μέ καρτερία καί ὑπομονή καί ἀποδεχόμενοι ὅτι τά ἐπιτρέπει ὁ Χριστός, γιά νά βελ-τιωθοῦμε πνευματικά, τά ἐπιτρέ-πει γιά τήν ψυχική μας ὠφέλεια, τότε θά ἔχουμε κατανοήσει τή ση-μασία τοῦ σταυροῦ στή ζωή μας καί θά μπορέσουμε νά κερδίσουμε τή σωτηρία, τήν ὁποία διά τοῦ σταυ-ροῦ μᾶς χαρίζει ὁ Χριστός.

Σήμερα όμως τελούμε και τό μνημόσυνο τῶν ἀοιδίμων εὐεργε-τῶν, δωρητῶν, φίλων τοῦ Ἰδρύματος καί τῶν φιλοξενουμένων στό Ἰδρυμα αὐτό, τό ὁποῖο δημι-ούρ-γησε ἡ ἀγάπη αὐτῶν τῶν ἀν-θρώ-πων, πρὸς διευκόλυνση καί ἐξυπηρέτηση τῶν ἀδελφῶν μας. Ἐκφράζοντας τὴν εὐγνωμοσύνη μας γιὰ τὴν προσφορά τους στό κοινωνικό σύνολο, στὴν πόλη μας καί στοὺς ἀδελφούς μας πού ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ στέγη, ἀπὸ βοήθεια, ἀπὸ προστασία, ἀπὸ στοργή, εὐχό-μεθα στὸν Θεό γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τους καί εὐχόμεθα ἀκόμη ἡ δική τους ἀγάπη καί ἡ δική τους προσφορά νὰ βρεῖ μιμη-τές, ὥστε νὰ ἀνακουφίζονται καί νὰ ἐξυπηρετοῦνται πάντοτε οἱ ἀδελφοί μας.

Σήμερα ἔχουμε τὴ χαρὰ νὰ εἴμεθα ὅλοι ἐπὶ τό αὐτό, στὸν ναό τοῦ Θεοῦ, μάλιστα μετὰ ἀπὸ δύο χρόνια δοκιμασίας, ὅπως ἦταν καί εἶναι ἀκόμη ὁ κορωνοϊός. Καί θὰ πρέπει νὰ δοξάζουμε τὸν Θεό ἀλλὰ καί νὰ προσευχόμεθα, γιατί πολλοί ἀδελφοί μας ἔφυγαν μέσα σ' αὐτόν τὸν πόνο, μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴ δυσκολία καί τὴν ἀσθένεια.

Καί ἤθελα ιδιαίτερα νὰ στραφῶ σέ σᾶς, πού ἔχετε τὴν εὐλογία νὰ εἴστε ἐδῶ σ' αὐτό τό ἱερό καθίδρυμα καί νὰ ἔχετε τόσοι ἀνθρώπους δίπλα σας νὰ σᾶς διακονοῦν, ἀπὸ τοὺς Προέδρους, ἀπὸ τό Συμβούλιο, ἀπὸ τοὺς διακοῦντες ἐδῶ. Εἶναι μεγάλο πράγμα, ἀδελφοί μου! Ἔρχονται σάν Κυρηναῖοι καί σηκώνουν τὸν δικό σας σταυρό, τὸν σταυρό τῆς ἀσθενείας, τῆς ἀνημποριᾶς, τῆς δυσκολίας, τῆς μοναξιάς ... Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι σταυροί, τοὺς ὁποῖους κάθε ἕνας τοὺς αἰσθάνεται μέ τὸν δικό του τρόπο. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι γιὰ σᾶς ἐδῶ Κυρηναῖοι, σηκώνουν τὸν σταυρό σας μέ πολλή ἀγάπη. Ἀλλὰ καί αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν δωρητές, εὐεργέτες, ὅπως εἶπα προηγουμένως, προσέφεραν μέ ἀγάπη, γιὰ νὰ γίνει ὁ δικός σας σταυρός πῶς εὐκόλος, γιὰ νὰ τὸν σηκώνεται μέ περισσότερη εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεό, δοξάζοντας τὸν Θεό γιατί οἰκονόμησε ἔτσι τὰ πράγματα, νὰ εἴστε μέσα σ' αὐτό τό εὐλογημένο σπίτι, νὰ εἴστε μέσα σ' αὐτό τό εὐλογημένο καθίδρυμα καί νὰ ζεῖτε τό ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς σας· ὅσα χρόνια μᾶς δώσει ὁ Θεός νὰ λέμε «δόξα σοι, Κύριε, δόξα σο,» καί νὰ σηκώνουμε τὸν σταυρό μας, δοξάζοντας τὸν Θεό καί εὐχαριστώντας ὅλους αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι μᾶς διακονοῦν.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Για περισσότερο φωτογραφικό υλικό δείτε [ΕΔΩ](#)